

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 180/2026-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Vierou Strakovou, advokátkou, Námestie legionárov 5, Prešov, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Svk/28/2025 z 26. septembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd označeným uznesením najvyššieho správneho súdu, ktoré navrhuje zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu správneému súdu na nové konanie.
2. Sťažovateľ sa správnu žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Centra právnej pomoci, kancelárie Prešov (ďalej len „žalovaná“) o neposkytnutí právnej pomoci vrátane predbežného neposkytnutia právnej pomoci. Správny súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“) žalobu sťažovateľa uznesením sp. zn. PO-1S/82/2022 z 26. februára 2025 odmietol.
3. Proti rozhodnutiu správneho súdu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť, o ktorej je príslušný rozhodnúť najvyšší správny súd. Ešte pred samotným rozhodnutím o kasačnej sťažnosti najvyšší správny súd napadnutým uznesením vec postúpil správneému súdu z dôvodu, že po preskúmaní spisového materiálu zistil, že správny súd opomenul vyrubiť sťažovateľovi súdny poplatok za podanú kasačnú sťažnosť. Najvyšší správny súd rozhodnutie odôvodnil tým, že podľa Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) konanie vo veciach súdnych poplatkov nepatrí do jeho vecnej príslušnosti. Kasačný súd tiež uviedol, že jeho pozornosti neunikol fakt, že sťažovateľ bol správnym

súdom oslobodený od zaplataenia súdneho poplatku za doručení žalobu. Na druhej strane však poukázal na § 166 a § 450 ods. 2 SSP, podľa ktorých sa rozhodnutie o oslobodení od súdneho poplatku nevzťahuje na celé konanie a v každom štádiu konania sa súdny poplatok vyrubuje samostatne, čo platí aj pre prípad rozhodnutia o oslobodení od platenia súdneho poplatku.

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že aj napriek opakovaným tvrdeniam o jeho nemajetnosti musí dookola vypisovať stále tie isté tlačivá, s čím sa podľa jeho názoru najvyšší správny súd žiadnym spôsobom nevysporiadal.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavné súdnictvo a právomoc ústavného súdu sú vybudované predovšetkým na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, v ktorých protiústavnosť nemožno napraviť iným spôsobom, teda predovšetkým procesnými prostriedkami vyplývajúcimi z príslušných právnych noriem. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenia práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05, I. ÚS 314/09).

6. Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, alebo ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

7. Ústavná sťažnosť sťažovateľa nesmeruje proti rozhodnutiu o jeho kasačnej sťažnosti, ale len proti procesnému uzneseniu najvyššieho správneho súdu, ktorým bola vec postúpená správneému súdu pre účely vyrubenia súdneho poplatku za kasačnú sťažnosť.

8. Predpokladom na záver o porušení základného práva na súdnu a na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je také porušenie, ktoré nie je napravitel'né alebo odstránitel'né procesným postupom všeobecného súdu vo veci samej, resp. ktoré nemožno napraviť procesnými prostriedkami, ktoré sú obsiahnuté v Civilnom sporovom poriadku alebo v SSP (m. m. I. ÚS 148/03, III. ÚS 355/05, II. ÚS 307/06). Pridržiavajúc sa svojej stabilnej judikatúry, ústavný súd ďalej poukazuje na to, že základné právo na súdnu ochranu, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie je „výsledkové“, to znamená, že mu musí zodpovedať proces ako celok. Záver o tom, či bolo napadnuté konanie orgánu verejnej moci (v konkrétnostiach konanie všeobecného súdu) spravodlivé ako celok, je závislý od priebehu konania a konečného rozhodnutia. Ústavný súd môže vyhovieť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie práva na spravodlivý proces zásadne iba po zistení, že v dôsledku sťažovateľom tvrdených a ústavným súdom zistených relevantných procesných pochybení všeobecného súdu, ktoré neboli alebo nemohli byť odstránené v konaní o veci samej, bol proces ako celok nespravodlivý, v dôsledku čoho môže byť za nespravodlivý považovaný aj výsledok konania.

9. Meritórne preskúmanie ústavnej sťažnosti ústavným súdom v situácii, keď všeobecné súdy zatiaľ neuplatnili svoju právomoc na ochranu základných práv sťažovateľa, t. j. nerozhodli vo veci samej, by bolo porušením princípu subsidiarity ako kompetenčného princípu vymedzujúceho vzťah medzi

ústavným súdom a sústavou všeobecných súdov, na ktorom je založené rozhodovanie o ústavných sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. I. ÚS 728/2016).

10. Vzhľadom na uvedené dôvody je ústavná sťažnosť neprípustná a ako takú ju ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol bez toho, aby sa ňou meritórne zaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu